



ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 12 ສິງຫາ 2018 (8-12-2018)

ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງ

ແມ່ນໃຜທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກທີ່ເຮັດຕາມຄຳເວົ້າຂອງລາວຢູ່ສເມີ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ໃນຖານະເປັນຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດແຍກຜູ້ທີ່ເຮົາເປັນຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ປີຕໍ່ປີ, ໂຄດຈ໌ ໂຈ ເຮັນດຣິກເຊິນ ໄດ້ຖອດພຣະຄຳພີຂອງລາວອອກມາແລະໄດ້ບອກພວກລູກທຶມຂອງລາວກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຊຊູຄຣິດ. ພວກເຂົາເວົ້າວ່າພຸດບອລໂຄດຈ໌ຮາຍສະກູລຂອງຮັດບໍ່ຄວນຈະເຮັດແນວນັ້ນ, ແຕ່ວ່າໂຄດຈ໌ເຮັນດຣິກເຊິນ ຍັງໄດ້ສືບຕໍ່ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດບໍ່ວ່າຮາຄາຈະແພງເຖິງຂະໜາດໃດກໍຕາມ.

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຜ່ານມາແລ້ວ, ແລະພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເປັນລູກທຶມຂອງລາວ ເພິ່ນໄດ້ຮັບເອົາພຣະຄຣິດກໍຍ້ອນໂຄດຈ໌ເຮັນດຣິກເຊິນ ທີ່ໄດ້ເຕັມໃຈດຳເນີນຊີວິດຕາມຄວາມເຊື່ອຢ່າງສມໍ່າສເມີ. ລາວໄດ້ເປັນໂຄດຈ໌ໃນເມືອງນ້ອຍແຫ່ງນຶ່ງໃນຮັດ ອາລາບາມາ, ແລະລາວກໍບໍ່ຄາດຄິດວ່າລາວຈະເກີດຜົນຕໍ່ຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍພຽງແຕ່ການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສມໍ່າສເມີໃນຄວາມເຊື່ອ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ພົບກັບໂຄດຈ໌ເຮັນດຣິກເຊິນ, ແຕ່ວ່າລາວໄດ້ມີສິ່ງທີ່ສະທ້ອນສ່ວນຕົວຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ລາວໄດ້ແບ່ງປັນພຣະເຢຊູໃຫ້ແກ່ພໍ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ໄດ້ແບ່ງພຣະເຢຊູຕໍ່ໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ.

ໂຄດຈ໌ເຮັນດຣິກເຊິນ “ປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງ” ການຕິດຕາມພຣະຄຣິດຂອງລາວ; ລາວໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມຄວາມເຊື່ອຢ່າງສມໍ່າສເມີ. ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ຮັກສາແຕ່ລະຄົນພວກທີ່ສ້າງກຳແພງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນຄວາມຈິງອັນດຽວກັນ: ການໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍການດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອຢ່າງສມໍ່າສເມີ. ໃນຖານະເປັນຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດແຍກຜູ້ທີ່ເຮົາເປັນຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ. ພວກເຮົາສາມາດປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງການເດີນກັບພຣະຄຣິດຂອງພວກເຮົາເອງຂະນະທີ່ພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະອົງທຸກໆວັນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເນເຫມີຢາ 5:1-5

1. ມີສຽງຮ້ອງຈິ້ມຂອງປະຊາຊົນ ແລະຂອງພັນຍາຂອງເຂົາກ່າວໂທດພີ່ນ້ອງພວກຍົວ. 2. ເພາະມີຄົນທີ່ກ່າວວ່າ “ເຮົາຫລາຍຄົນດ້ວຍກັນ ທັງບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງຂອງເຮົາ ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຂົ້າເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັບປະທານແລະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້.”
3. ແລະມີຄົນກ່າວວ່າ, “ເຮົາຕ້ອງຈຳນຳໂຮ່ນາຂອງເຮົາ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າ ເພາະເຫດການອິດຢາກອາຫານ.” 4. ແລະຄົນອື່ນໆກ່າວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຂໍຍົມເງິນມາເປັນຄ່າພາສີຖວາຍກະສັດ ໂດຍຈຳນຳນາແລະສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ. 5. ເນື້ອຂອງເຮົາເປັນເຫມີອນເນື້ອພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ລູກຂອງເຮົາກໍເຫມີອນລູກຂອງເຂົາ ແຕ່ເຮົາກໍຍັງໃຫ້ລູກຊາຍແລະລູກຍິງຂອງເຮົາເປັນທາດ ລູກຍິງຂອງເຮົາບາງຄົນເປັນທາດແລ້ວ ແລະເຮົາຊ່ອຍເຂົາບໍ່ໄດ້ ເພາະຄົນອື່ນຍຶດນາ ແລະສວນອະງຸ່ນຂອງເຮົາ.”

ພວກປະຊາຊົນໄດ້ພາກັນສ້າງກຳແພງຂຶ້ນໃໝ່, ແລະແຜນການຂອງທ່ານເນເໝີຢາກກໍເກີດຜົນ. ທຸກສິ່ງເບິ່ງເໝືອນວ່າຢູ່ໃນຄຳສັ່ງ, ແຕ່ວ່າບັນຫາອັນໃຫຍ່ໄດ້ນາບຊູ່ວຽກງານແລະພວກຄົນງານ. ໃນບົດຮຽນກ່ອນນັ້ນ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຊາວຍິງໄດ້ປະເຊີນກັບການນາບຊູ່ຈາກການຕໍ່ຕ້ານພາຍນອກ. ແຕ່ວ່າດຽວນີ້ພວກເຮົາເຫັນບັນຫາທີ່ພູຂຶ້ນມາຈາກພາຍໃນ.

ພວກປະຊາຊົນໄດ້ພົບບັນຫາສອງຊັອນ: (1) ຄົນງານຫຼາຍໆຄົນໄດ້ຖືກຍ້າຍມາຈາກທີ່ງານເພື່ອຊ່ວຍໃນການສ້າງກຳແພງຄົນໃໝ່; ແລະ (2) ຄວາມອິດຢາກໄດ້ມາກະທົບຕໍ່ຂົງເຂດນັ້ນ. ລາຄາຂອງເຂົ້າກໍຖືບໍ່ຂຶ້ນສູງຂະນະທີ່ການກະສິກຳໄດ້ຢຸດຊະງັກລົງ. ພວກຄົນທຳງານກໍໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຫ້ເອົາທີ່ດິນໄປຈຳນຳ ເພື່ອຈ່າຍຄ່າລາຄາເຂົ້າທີ່ເພີ່ມຕົວຂຶ້ນ ແລະເສັງພາສີອາກອນຂອງດິນໃຫ້ແກ່ກະສັດ.

ພວກຄົນງານໄດ້ສ້າງກຳແພງຂຶ້ນໃໝ່ໂດຍພລັງໃຈໃນຄວາມເຊື່ອ. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕ້ອງການໃນການເຮັດວຽກງານ ແລະພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ໜີຈາກທຸກະກິດແລະທີ່ງານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າເພື່ອກໍ່ສ້າງກຳແພງເປັນເວລາຫົກອາທິດ. (ເບິ່ງ 6:15.) ຊ່ວງເວລາຂອງການອິດຢາກກໍຍາກລຳບາກພໍແຮງແລ້ວ, ແຕ່ດ້ານດອກເບັ້ງທີ່ສູງແລະໜີ້ສິນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະສົບໃນກຳມີຂອງເພື່ອນຊາວຍິງດ້ວຍກັນຍິ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສຸດ. ບາງຄົນກໍຖືກບັງຄັບໃຫ້ຂາຍລູກເຕົ້າຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເປັນຂ້າທາດ. ມັນເປັນເຫດການທີ່ໜ້າເສັງໃຈຢ່າງຮ້າຍແຮງທີ່ນຳມາແຫ່ງຄວາມຮ້ອງໄຫ້ທີ່ໜ້າອິດທິ: “ພວກເຮົາຂາດກຳລັງ”

ຢູ່ທີ່ໃດທີ່ທ່ານເຫັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກແລະຄວາມບໍ່ເປັນທັມໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນນີ້?

“ສຽງຮ້ອງໄຫ້ແຜ່ຂຍາຍ” ກໍກຳເລີບຂຶ້ນຖ້າມາກາງປະຊາຊົນ. ພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈິ່ມວ່າກຽວກັບການນາບຊູ່ຂອງພວກສັດຕູຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ “ຕໍ່ພວກຊາວຍິງເພື່ອນຮ່ວມຊາດດຽວກັນ” ຊາວຍິງສອງສາມຄົນທີ່ໄດ້ເປັນຜູ້ນຳກໍສວຍໂອກາດເອົາປຽບພວກປະຊາຊົນ, ແລະພວກຜູ້ນຳກໍຮູ້ຈັກດີ. ກິດບັນຍັດກໍບົ່ງບອກປະຊາຊົນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າຢ່າເອົາປຽບຄົນອື່ນ.

“ທ່ານຢ່າໃຫ້ພື້ນຜູ້ຂອງທ່ານຍືມເງິນເພື່ອເອົາດອກເບັ້ງ ບໍ່ວ່າດອກເບັ້ງເງິນກູ້ ຫລືດອກເບັ້ງເຄື່ອງບໍຣິໂພກ (ອາຫານ) ຫລືດອກເບັ້ງຂອງສິ່ງໃດໆທີ່ໃຫ້ຍືມເພື່ອເອົາດອກເບັ້ງ. ທ່ານຈະໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວຍືມເພື່ອເອົາດອກເບັ້ງກໍໄດ້ ແຕ່ສຳລັບພື້ນຜູ້ຂອງທ່ານຢ່າໃຫ້ຍືມເພື່ອເອົາດອກເບັ້ງ ເພື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງອວຍພຣະພອນແກ່ທ່ານໃນທຸກສິ່ງຊຶ່ງທ່ານກະທຳໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງທ່ານກຳລັງຈະເຂົ້າໄປຍຶດຄອງນັ້ນ.”(ພຣະບັນຍັດສອງ 23:19-20).

2. ເນເໝີຢາ 5:6-11

6. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຈິ່ມຂອງເຂົາ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄຽດແຄ້ນ. 7. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດຕົກຕອງແລ້ວກໍນຳຄວາມນີ້ໄປກ່າວຫາພວກຊຸນນາງແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຕ່າງຄົນຕ່າງໄດ້ໃຫ້ຍືມເງິນໂດຍຮຽກຂອງປະກັນຈາກພື້ນຜູ້ຂອງຕົນ” ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍເອີ້ນຊຸມນຸມ. 8. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ໄຖ່ພວກຍິງພື້ນຜູ້ຂອງເຮົາຜູ້ຖືກຂາຍໄປຕ່າງປະເທດຄືນມາ ຕາມແຕ່ເຮົາຈະສາມາດທຳໄດ້ ແຕ່ທ່ານກັບຂາຍພື້ນຜູ້ຂອງທ່ານ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖືກຂາຍໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ” ຄົນທັງຫລາຍກໍງຽບຢູ່ ເວົ້າບໍ່ອອກ. 9. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ສິ່ງທີ່ທ່ານທັງຫລາຍເຮັດຢູ່ນັ້ນບໍ່ດີ ບໍ່ຄວນທີ່ທ່ານຈະດຳເນີນໃນຄວາມຍຳເກາງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ເພື່ອບ້ອງກັນການເຍາະເຍີ້ຍຂອງປະຊາຊາດເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນສັດຕູຂອງເຮົາດອກຫລື. 10. ນອກຈາກນີ້ຂ້າພະເຈົ້າກັບພື້ນຜູ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຂົາຍືມເງິນແລະຍືມເຂົ້າ ໃຫ້ເຮົາເລີກການໃຫ້ຍືມໂດຍເອີ້ນຂອງປະກັນນັ້ນເສັງເຖິດ. 11. ໃນວັນນີ້ ຂໍຈົ່ງຄືນນາ ສວນອະງຸ່ນ ສວນໝາກກອກ ແລະເຮືອນຂອງເຂົາ ແລະສ່ວນຮ້ອຍຂອງເງິນ ເຂົ້າ ເຫລົ້າອະງຸ່ນ ແລະນ້ຳມັນ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຍຶດເອົາຈາກເຂົານັ້ນເສັງ.”

ການອິດຍາກແລະດອກເບັ້ງສູງໄດ້ບົບຄຳຄວາມພັນຄົງທາງດ້ານການເງິນຂອງປະຊາຊົນ. ຄືກັນກັບພວກນັກທຸ
 ຣະກິດທີ່ສວຍໂອກາດຂຶ້ນລາຄາສິນຄ້າຍາມມີພັຍທັມມະຊາດເກີດຂຶ້ນຫຼືຍາມສຸກເສີນຂອງມະນຸດຊາດ, ພວກຜູ້ນຳກໍ
 ໄດ້ “ຈັດການ” ສ້າງລະບົບແລະຮັບຜິດຊອບໂດຍຕ່າງໆໃຫຍ່ຫຼວງຈາກເຫດການອັນຮ້າຍແຮງນັ້ນ.

ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ຖ່ວງດຶງການເປັນພະຍານຂອງໂບດໃນຄຸ້ມເຂດ?

ແຕ່ວ່າທ່ານເນເຫມີຢາບໍ່ໄດ້ໃຫ້ເຮືອງນີ້ເຫຼືອເປັນບັນຫາຄ້າງຄາ, ແລະທ່ານໄດ້ໂຕ້ຕອບສາມທາງດັ່ງນີ້:

1. ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ໂຕ້ຕອບຢ່າງເຕັມດ້ວຍອາລົມແລະໂມໂຫ. ຫັນເຂົ້າມາສູ່ຈຸດໃຫຍ່ທ່ານ “ໃຈຮ້າຍທີ່ສຸດ.” ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ປະສົບກັບຄວາມໃຈຮ້າຍທີ່ຊອບທັມ ເພາະວ່າຄວາມບໍ່ເປັນທັມໄດ້ກະທຳຕໍ່ໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ.
2. ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ໂຕ້ຕອບຢ່າງມີສະຕິຮອບຄອບ ທ່ານໄດ້ຖືເຮືອງນີ້ຢ່າງຈິງຈັງ. ຄຳໂຕ້ຕອບອັນນີ້ແມ່ນຂອງຈິດໃຈ. ແທນທີ່ຈະເປັນການຟ້າວຟັ່ງຕໍ່ການຍິນຍອມຕໍ່ອາລົມຂອງທ່ານ, ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ໃຊ້ເວລາຄິດຕຶກຕອງກຸ່ງກັບຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ.
3. ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ໂຕ້ຕອບຢ່າງຕັ້ງໃຈ. ອາລົມຂອງລາວແລະຄວາມຄິດຕ່າງໆໄດ້ກາຍເປັນການກະທຳເມື່ອທ່ານໄດ້ເອີ້ນພວກຜູ້ນຳໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ແລະໄດ້ກ່າວຫາພວກເຂົາວ່າໄດ້ເອົາປຽບປະຊາຊົນ. ທ່ານໄດ້ເຕືອນສະຕິພວກເຂົາໃຫ້ຍຳເກງພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ແນະນຳພວກເຂົາໃຫ້ສິ່ງທີ່ດີ ແລະສິ່ງຂອງຄົນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຢ່າງຮີບດ່ວນ, ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີທີ່ຈະເຮັດຕາມ.

ທ່ານເນເຫມີຢາໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແລະໃຫ້ແນ່ນອນວ່າທ່ານໄດ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະໄດ້ຫວັງວ່າພວກຜູ້ນຳຄົນອື່ນໆຈະກະທຳເຊັ່ນດຽວກັນ. ໃນທາງດຽວກັນ, ພວກເຮົາຕ້ອງ “ເດີນໄປໃນການຍຳເກງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ,” ຊຶ່ງໃຫ້ມີກິຣິຍາໃນການຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະອົງ. ການເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງມັນຫຼາຍໄປກວ່າການຍຸດຕິຄວາມຜິດທີ່ພວກເຮົາເຮັດໃນປັດຈຸບັນນີ້; ມັນຍັງເປັນການໄກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງຂອງຄວາມຜິດພາດຕ່າງໆທີ່ຜ່ານມາອີກດ້ວຍ. ທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຕ້ອງກະທຳຕໍ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງກະທຳຕໍ່ພວກເຮົາ.

3. ເນເຫມີຢາ 5:12-13

12. ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ, “ເຮົາຈະຄົນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແລະຈະບໍ່ຮຽກຮ້ອງສິ່ງໃດໆຈາກເຂົາທັງຫລາຍ ເຮົາຈະກະທຳຕາມທີ່ທ່ານເວົ້າ” ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍເອີ້ນບັນດາປະໂຮທິດມາແລະໃຫ້ປະໂຮທິດເອົາຄຳສາບານຈາກເຂົາທັງຫລາຍວ່າເຂົາຈະກະທຳຕາມທີ່ເຂົາສັນຍາແລ້ວນັ້ນ. 13. ຂ້າພະເຈົ້າກໍແກ້ຕ້າຄຽນແອວອອກສັ່ນໄປມາ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ຖ້າຄົນໃດບໍ່ໄດ້ກະທຳຕາມສັນຍານີ້ ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ນເຂົາເສັງຈາກເຮືອນຂອງເຂົາແລະຈາກການງານຂອງເຂົາໃຫ້ເຂົາຖືກສັ່ນອອກແລ້ວໄປຕົວເປົ່າ” ແລະຊຸມນຸມທັງປວງກ່າວວ່າ, “ອາເມນ” ແລະໄດ້ສັຮເສີນພຣະເຈົ້າແລ້ວປະຊາຊົນກໍໄດ້ກະທຳຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ສັນຍາໄວ້.

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລ້ວນັ້ນ, ຈຸດໃຫຍ່ໃຈຄວາມຂອງພຣະທັມເນເຫມີຢາແມ່ນການກໍ່ສ້າງກຳແພງກຸງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່. ແຕ່ວ່າມັນມີດີຫຍັງສຳລັບຄວາມງາມຂອງກຳແພງທີ່ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນອ້ອມຕົວເມືອງແຕ່ວ່າພວກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ຂ້າງໃນກຳແພງມີການທຳລາຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ? ພວກເຂົາເຈົ້າມີບາບ ພວກເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່. ການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ຊຶ່ງກວມລວມສິ່ງທີ່ຫຼາຍກວ່າຄຳເວົ້າໄປອີກ; ມັນກວມລວມເຖິງການປະຕິບັດແລະການປ່ຽນແປງ. ພວກຜູ້ນຳໄດ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ ດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນຫົວໃຈແລະໄດ້ປະທານການດຳເນີນຊີວິດຄົນແກ່ປະຊາຊົນທີ່ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າທຳງານໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃນທາງດຽວກັນເມື່ອພວກເຮົາຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່.

ທ່ານຈະອະທິບາຍການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຄຳນີ້ຈັກເທື່ອແນວໃດ?

- ການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ບົ່ງບອກວ່າຄວາມຜິດບາບແມ່ນຫຍັງກັນແທ້ ສ່ວນຫຼາຍພວກເຮົາພະຍາຍາມປ່ຽນຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາວ່າເປັນພຽງແຕ່ຄວາມຜິດພາດ, ເຮັດຜິດ, ເຮັດບໍ່ຖືກ, ຫຼືຄວາມອ່ອນແອ, ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກຳລັງຫຼອກລວງຕົວເອງ ການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ໝາຍເຖິງພວກເຮົາເຫັນວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫຍັງກໍຮ້ອງວ່າແນວນັ້ນໂດຍຕົງຄີ: ຄວາມຜິດບາບ.
- ການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ຍອມຮັບຮູ້ວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຫຍັງຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພວກເຮົາເຮັດຜິດບາບ, ມັນແມ່ນການຕໍ່ສູ້ກັບພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຕໍ່ສູ້ກັບສັງຄົມຫຼືຄົນອື່ນໆ. ຄວາມຜິດບາບ ບາບອັນໃດກໍຕາມ ມັນຄວບຄຸມຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ການຄວບຄຸມເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄືອົງພຣະຄຣິດ.
- ການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ໝາຍເຖິງການປ່ຽນແປງ. ການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ມັນບໍ່ແມ່ນການສົງສານຕົວເອງ. ຄົນທີ່ກັງເກືອກຢູ່ໃນການສົງສານຕົວເອງແມ່ນມີແຕ່ຄວາມເສັຽໃຈເທົ່ານັ້ນເພາະວ່າຜົນຕ່າງໆທີ່ຕາມມານັ້ນ. ເໝືອນກັບມ້າລໍທີ່ດີດົງຫົວແຂງທີ່ຖືກເຕະແລະຖືກລາກດົງ ການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ແມ່ນລວມທັງຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຜິດເໝືອຄວາມບາບນັ້ນເອງແລະຄວາມເສັຽໃຈອັນແທ້ຈິງເໝືອຄວາມບາບເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເສັຽພຣະທັຍ.
- ການຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່ແມ່ນຫົນທາງຂອງຊີວິດ. ເມື່ອພວກເຮົາຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່, ພວກເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ຍອມຮັບວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດເທົ່ານັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງສະແດງເຖິງການເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ເຮັດຜິດບາບ. ພວກເຮົາເປັນຄົນບາບມີແນວໂນ້ມໄປຫາຄວາມຜິດບາບ. ພວກເຮົາຕ້ອງສືບຕໍ່ຢ່າງບໍ່ປິດບັງຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພຣະອົງສາມາດປົກປັງພວກເຮົາດ້ວຍການຍົກໂທດຂອງພຣະອົງ.

ແມ່ນຫຍັງຄືໜ້າທີ່ຂອງກຸ່ມພວກເຮົາທີ່ສາມາດໃນການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງແລະການກ້າວໄປຂ້າງໜ້າໃນການເປັນພະຍານຂອງພວກເຮົາເພື່ອພຣະຄຣິດໃນຄຸ້ມເຂດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ສິ່ງທີ່ທ່ານເຊື່ອມັນປາກົດອອກທີ່ການກະທຳຂອງທ່ານ. ການກະທຳຂອງທ່ານຈະສະທ້ອນຕໍ່ການເດີນກັບພຣະຄຣິດຢ່າງໃດ?

- **ສະທ້ອນ.** ມັນສະທ້ອນອອກໃຫ້ເຫັນຕອນທີ່ທ່ານເຫັນແກ່ຕົວ. ໃຫ້ຄິດວາດພາບຂອງທ່ານເຖິງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ກາຍເປັນຄົນບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ.
- **ຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່.** ສາລະພາບຄວາມຜິດບາບຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງທ່ານແລະຖິ້ມໃຈເກົ່າຮັບເອົາໃຈໃໝ່. ເຈາະຈົງໃສ່ແລະທູນຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊ່ວຍພັດທະນາວິຖີຊີວິດຂອງທ່ານເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການຍົກໂທດ.
- **ຕັ້ງຂັ້ນໃໝ່.** ຄິດຫາຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສວຍໂອກາດໃຊ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງທ່ານ. ຈົ່ງຂໍການໃຫ້ອະພິຍ. ຈົ່ງສ້າງຄວາມສັມພັນຂຶ້ນໃໝ່ໂດຍການເຮັດບາງຢ່າງທີ່ເປັນການຕອບແທນສຳລັບຄົນຜູ້ນີ້.

ຄວາມເຊື່ອບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງຂອງທີ່ໃຊ້ເປັນບາງຄັ້ງຄາວ, ແຕ່ວ່າເປັນສິ່ງທີ່ໃຊ້ເຕັມເວລາ, ມັນແຕະຕ້ອງທຸກໆຂແນງຂອງຊີວິດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຖວາຍທັງໝົດຕົວຂອງພວກເຮົາແກ່ພຣະເຈົ້າ, ບໍ່ພຽງແຕ່ບາງພາກສ່ວນເທົ່ານັ້ນ. ໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ທຸກໆໂອກາດໃນທຸກໆວັນດຳລົງຊີວິດທີ່ພວກເຮົາເຊື່ອກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ອຸປຸຖຸໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ PA